

KÚRIA

Bfv.I.441/2015/6.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év július hó 6. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt folyamatban volt büntetőügyben **a II. rendű** terhelt és védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Gyulai Törvényszék 14.B.303/2011/69. számú ítéletét és a Szegedi Ítéltábla Bf.II.438/2012/21. számú ítéletét **a II. rendű** terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Gyulai Törvényszék a 2012. június 20-án kihirdetett 14.B.303/2011/69. számú ítéletével **a II. rendű** terhelt bűnösségét bűnsegédként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében [1978. évi IV. törvény 282/A. § (1) bekezdés 4. fordulat (3) bekezdés] állapította meg. Ezért öt tizenkettő év fegyházbüntetésre és nyolc év közügyektől eltiltásra ítélte, rendelkezett a járulékos kérdésekről is.

A másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla a 2013. január 3-án meghozott és aznap jogerőre emelkedett Bf.II.438/2012/21. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét **a II. rendű** terhelt tekintetében megváltoztatta: cselekményét társtettesként

elkövetettnek minősítette, a fegyházbüntetést, mint bűnszervezetben elkövetővel szemben nyolc évre enyhítette azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a II. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

A jogerős ügydöntő határozat ellen a II. rendű terhelt és védője a Be. 416. § (1) bekezdés b) és c) pontjaira alapított felülvizsgálati indítványt terjesztett elő, amelyben a törvényes vád hiányát [Be. 373. § (1) bekezdés I. c) pont], a II. rendű terhelt terhére rótt cselekmény törvénysértő minősítését és emiatt törvénysértően súlyos büntetés kiszabását [Be. 416. § (1) bekezdés b) pont] kifogásolták. Ezért a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését, másodlagosan azok megváltoztatását és a törvénynek megfelelő határozat meghozatalát, a bűnszervezetben elkövetés, és ennek megfelelően a feltételes szabadságra bocsátásból kizárás mellőzését, továbbá a büntetés enyhítését indítványozták.

A felülvizsgálati indítvány részletesen az alábbiakat sérelmezte:

a.) Az eljárási szabályok megsértését illetően

A Békés Megyei Főügyészség vádirata nem tartalmazza a vád tárgyává tett cselekmény leírását, emellett a II. rendű terhelt tényállásszerű elkövetési magatartását csak általánosságban fogalmazza meg. A vádból nem állapítható meg a kábítószer mennyisége, míg az elkövetés helyét, idejét, módját, eszközét, indítékát és a cselekmény következményeit egyáltalán nem tartalmazza, így az eljárás bíróságok törvényes vád hiányában jártak el.

Az eljárás bíróságok eljárási szabálysértést követtek el, amikor a II. rendű terhelt nyomozás során tett vallomását annak ellenére bizonyítékként értékelték, hogy az arról készült jegyzőkönyv aláírása mind a nyomozó hatóság tagja, mind a terhelt részéről elmaradt.

A II. rendű terhelt kábítószer-függőségével kapcsolatban készült szakértői vélemények sem a Be., sem a szakma szabályainak nem felelnek meg, ezért a szakvéleményekre tényállást nem lehetett volna alapítani.

Az eljárás bíróságok nem vehették volna figyelembe az I. rendű terhelt által felolvasott írásbeli vallomást, mivel az I. rendű terheltet nem figyelmeztették arra, hogy mást bűncselekmény elkövetésével hamisan nem vádolhat. **T1.** tanúvallomását a Be. 296. § (1) bekezdésének a) pontja alapján nem olvashatták volna fel, mivel hivatalos úton nem tisztázták, hogy valóban tartósan külföldön tartózkodott-e. Emellett **T1.** tanúvallomásáról készült jegyzőkönyv a

Be. 82. § (1) bekezdésében meghatározott figyelmeztetéseket nem tartalmazza, a vallomásról készült hangfelvétel szerint pedig a tanú többször kéri, hogy ügyvéd lehessen jelen a kihallgatásán, eljárási jogait tehát lényegesen korlátozták, ezért vallomása bizonyítási eszközként sem vehető figyelembe.

A telefonlehallgatás eredményét nem lehetett volna felhasználni, mivel a törvényszék elnöke által kiadott igazolás nem tartalmazza az előterjesztés, illetve az engedély kereteit.

A GPS adatokból a II. rendű terhelt bűnösségére nem lehetett volna következtetni, mivel más használta a GPS-t. A telefonlehallgatások nem tartalmaznak olyan beszélgetést, ahol a beszélgető felek kábítószerrel tennének említést, az elsőfokú bíróság pedig nem adta konkrét indokát annak: mi alapján állapította meg, hogy „virágnyelven”, de kábítószer eladásról beszélnek. Mindezek alapján a tényállás megalapozatlan, mert az nincs felderítve, ellentétes az iratok tartalmával, és az eljáró bíróság a megállapított tényből további tényre helytelenül következtetett.

b) A bünszervezetre vonatkozóan

Az eljáró bíróságok törvénysértően minősítették a II. rendű terhelt cselekményét bünszervezetben elkövetettnek, mivel a 4/2005. Büntető jogegységi határozatban foglaltakat helytelenül alkalmazták. Téves az az álláspont, hogy a II. rendű terhelt tudata átfogta, hogy a cselekménye bünszervezethez kapcsolódik. Magának a bünszervezet létrejöttének a megállapítására nem volt törvényes alap, mivel a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint az nem felel meg annak az ismérvnek, hogy hosszú időre szervezett csoport lett volna. Az irányadó tényállás alapján csak annyit lehet megállapítani, hogy a II. rendű terheltet az I. rendű terhelt megkérte, hogy kokaint szállítson, azonban a II. rendű terheltnek a szándéka nem terjedt ki arra, hogy alkalomszerű cselekményével bünszervezetben követ el bűncselekményt, és ezt nem is ismerhette fel. A II. rendű terhelt tudata nem fogta át a bünszervezet tárgyi ismérveit, azt, hogy legalább három vagy több személyből álló csoportról van szó, mivel csak az I. rendű terhelttel állt kapcsolatban, az ő utasításai szerint cselekedett.

A 2009. október 24. napja és 2009. december 3. napja között elkövetett bűncselekmény alapján nem lehet megállapítani, hogy a csoport hosszabb időre szerveződött volna. A vádirati tényállásban más személy nem szerepelt, továbbá a II. rendű terhelt nem ismerte **T1.**-t sem, így a vádirat alapján az eljáró bíróság nem állapíthatta meg három személy büntetőjogi felelősségét. Mivel a bünszervezet nem állapítható meg, ezért törvénysértő volt a kiszabott büntetés is.

A Legfőbb Ügyészség BF.533/2015/1. számú írásbeli nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak ítélte, ezért a megtámadott határozatok hatályában

fenntartását indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében a II. rendű terhelt védője a felülvizsgálati indítványt változatlanul fenntartotta, és az abban foglaltaknak megfelelő határozat meghozatalát indítványozta.

A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (1) bekezdése alapján - mivel azt nem az ügyész nyújtotta be a terhelt terhére - tanácsulésen bírálta el.

Felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a Be. 416. § (1) bekezdésének a) és b) pontja szerint büntető anyagi jogi szabálysértés, a c) pontja szerint pedig az abban felsorolt - a Be. 373. § (1) bekezdés I. b) vagy c) pontjában, illetve a II-IV. pontjában meghatározott - eljárási szabálysértés miatt van helye.

Ebből következően a felülvizsgálati indítványnak az eljárási szabályok megsértését kifogásoló azon része, ami a fenti körbe nem illeszthető, az a törvényben kizárt.

Emellett a Be. 423. § (1) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, az a felülvizsgálati indítványban nem támadható.

Ez egyben azt is jelenti, hogy a tényállás alapját képező bizonyítékok, illetve a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenysége sem vitatható. A Kúria a megállapított tényálláshoz - még annak esetleges megalapozatlansága esetén is - kötve van. Ezért a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére, a jogerős határozatban megállapított tényállástól eltérő tényállás megállapítására, további bizonyításra nem kerülhet sor, és ez okból a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezésére sincs lehetőség.

A terhelt bűnösségét és a cselekmény minősítését a jogerős határozatban rögzített tényállás alapján kell elbírálni.

Ekként a Kúria érdemben nem foglalkozhatott az indítvány azon eljárási kifogásaival, melyek a nyomozati vallomások kellék-, illetve tartalmi hiányosságait, a figyelmeztetések, illetve az aláírások elmaradását, az okirati bizonyítékokra vonatkozó engedélyek beszerzésének hiányát sérelmezték. Hasonlóképpen nincs helye felülvizsgálatnak arra hivatkozással sem, hogy a tanú nyomozás során történt kihallgatásánál - annak kérelme ellenére - nem volt jelen védő.

A felülvizsgálat keretében így az sem támadható, hogy a bíróságok a kifogásolt bizonyítékokat milyen módon értékelték, és azokból a tényállás megállapításakor milyen következtetéseket vontak le. A

szakértői vélemények tartalmának vitatása és értékelése sem képezheti felülvizsgálat tárgyát, ami valójában már a tényállás – meg nem engedett módon történő – támadásának tekintendő. A felülvizsgálati okok között az ítélet megalapozatlansága nem szerepel, ezért az indítvány előterjesztőinek a II. rendű terhelt kábítószerrel kapcsolatosan a tényállásban megállapítottakat vitatva annak hiányosságaira, megalapozatlanságára utaló érveivel a Kúria érdemben nem foglalkozhatott.

A Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felülvizsgálatot megalapozza, a Be. 373. § (1) bekezdés I. c) pontja pedig előírja, hogy hatályon kívül helyezést és az eljárás megszüntetését vonja maga után, ha a bíróság törvényes vád hiányában járt el.

A Be. 2. § (2) bekezdése szerint törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy, pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt, a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi.

A Békés Megyei Főügyészség 2011. július 22. napján B.645/2010/40. számon nyújtott be vádiratot a Békés Megyei Bírósághoz, melyben – a felülvizsgálati indítvánnyal nem érintett – I. rendű terheltet a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő bűnszervezetben, kereskedéssel, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettével; **a** II. rendű terheltet a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő bűnsegédként, kereskedéssel, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettével vádolta.

A vád tárgyává tett tények tartalmazzák a terhelteknek a büntető törvénybe ütköző pontos körülírását.

A vádirati tényállás szerint **a** II. rendű terhelt az I. rendű terhelt irányítása alatt 2009 ősze és 2009. december 3. napja között három alkalommal kábítószerrel szállított annak értékesítése céljából Hollandiából Olaszországba és Magyarországra. A vádirati tényállás 1.) pontja részletesen tartalmazza a bűnszervezet felépítését és annak célját. Ezzel összhangban rögzíti a vádirati tényállás 1/b.) pontja **a** II. rendű terhelt konkrét cselekményeit, így azt, hogy a 2009 őszen megvalósított két rész-cselekményt követően pontosan mikor utazott Hollandiába. Tartalmazza azt is, hogy az ott megvásárolt és Olaszországban értékesített kábítószerre pontosan mekkora összeget kapott, a megmaradt kábítószer pontosan milyen súlyú volt és mennyi volt a hatóanyag tartalma, mint ahogy azt is, hogy pontosan mikor adta át **az I. rendű terheltnek**, azzal mi volt nevezett további szándéka, amivel **a** II. rendű terhelt is tisztában volt. Ekként a vádirati tényállás kellő pontossággal tartalmazza a korábban hatályos Büntető Törvénykönyv Különös Részben meghatározott kábítószerrel visszaélés

történeti tényállásának leírását, az elkövetés helyét, a terheltek motívumát és célját, a bűnszervezet felépítését és a II. rendű terheltek az abban betöltött feladatát.

A Legfőbb Ügyészség nyilatkozatában helytállóan fejtette ki, hogy kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés esetében - figyelemmel annak rendszeresen ismétlődő jellegére - az elkövetés időpontja pontos akkor is, ha meghatározott időszakra vonatkozik, amelyet a vádirati tényállás a II. rendű terhelte esetében is kellő részletességgel tartalmaz. Emellett az utolsó részcselekménynél ez az időszak jól körbehatárolt és napokra lebontott, így az elkövetés időpontját valamennyi részcselekményt illetően a vád pontosan tartalmazza.

A vád törvényessége a vádirattal szemben támasztott tartalmi követelményeknek a minimuma, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a büntetőeljárás bírósági szakasza meginduljon, s a bíróság az eljárást lefolytathassa. A vád tárgyává tett történeti események leírásának nem a különös részi törvényi tényállás jogi fogalmait kell felsorolnia, hanem konkrétan azokat az eseményeket, amelyek alkalmasak az indítványozott (vagy akár eltérő), ám mindenképpen büntetőtörvénybe ütköző cselekmény bíróság által történő megállapítására. A vád törvényessége szempontjából annak megalapozottsága - bizonyíthatósága - közömbös, az a büntetőper érdemi kérdése (EBH2015.B.10.)

A felülvizsgálati indítványban foglaltakkal ellentétben a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette esetében az elkövetés eszköze és a bűncselekmény következménye rögzítésének elmaradása a vád törvényességét nem érinti. A tartalmi elemek teljessége ugyanis az adott bűncselekmény törvényi tényállási elemeivel összefüggésben vizsgálandók, a kábítószerrel visszaélés esetében az elkövetés eszköze és a bűncselekmény következményei a törvényi tényállás elemeinek a körén kívül esnek.

A törvényes vád hiányát a vád alaki vagy tartalmi elégtelensége eredményezheti. A tartalmi követelményeknek akkor nem felel meg a vád, ha nem tartalmazza a cselekmény pontos körülírását, és emiatt abból az adott magatartás büntetőtörvénybe ütközése nem állapítható meg, és a bűnösségre vonatkozó anyagi jogi következtetés levonására alkalmatlan (BH2011.60.).

Nem értékelhető a törvényes vád hiányaként és a vádon túlterjeszkedésként az, ha a bíróság egy bűncselekmény törvényi tényállását megvalósító elkövetési magatartás kapcsán a tettazonosság keretei között a vádiratban le nem írt tény is megállapít, és a cselekményt ennek figyelembevételével értékeli. A vád elv nem jelent minden részletre kiterjedő szükségszerű azonosságot a vádban leírt és az ítéletben megállapított történeti

tények között, annál is inkább, miután a bíróság nincs kötve a vádbeli minősítéshez, s az eltérő minősítés eltérő tényelemek megállapítását is szükségessé teheti az ítéletben. A bizonyítás eredményéhez képest tehát a bíróság pl. az elkövetés helye, módja, eszköze, eredménye, indítéka stb. tekintetében eltérhet a vádbeli ténymegállapításoktól anélkül, hogy ezzel a vádelvet sértené (EBH2011.2385.).

A fentiekből következően a Békés Megyei Főügyészség B. 645/2010/40. számú vádirata a vád törvényességével kapcsolatosan a következőket bírói gyakorlat által kialakított követelményeknek mindenben megfelelt, így az ezt támadó, eljárási szabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati indítvány ebben a részében alaptalan.

A Kúria a megtámadott határozatokat a Be. 423. § (4) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján, valamint az (5) bekezdésre figyelemmel a 416. § (1) bekezdés c) pontjában felsorolt esetleges egyéb eljárási szabálysértésekre tekintettel is felülvizsgálta.

Ilyen, a Be. 373. § (1) bekezdésének I. b) és c) pontjában, valamint II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott - feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező - eljárási szabálysértést azonban nem észlelt.

A bizonyítékok felülmérlegelésének, a tényállás felderítetlenségének és így annak megalapozatlanságára hivatkozásnak minősül a felülvizsgálati indítvány azon része is, amely a csoport hosszú időre szervezettségét a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem látja megállapíthatónak, így az felülvizsgálat alapjául - a tényálláshoz kötöttség miatt - nem szolgálhat.

Az egységes bírói gyakorlat szerint az ítéletszerkesztési hiba folytán az indokolás más részében szereplő ténymegállapítások is az irányadó tényállás részét képezik (BH2006.392). Ilyennek minősülnek a bünszervezet felépítésével és működésével, valamint az abban résztvevő további személyekkel összefüggésben az első fokú ítélet 27. oldal 5. bekezdés 3. mondatában, és a másodfokú ítélet 8. oldalának 1. bekezdésében foglalt megállapítások is.

Az irányadó tényállás alapján **az I. rendű terhelt** szervezte meg a kábítószer szállítását, ő tartotta a kapcsolatot a kábítószer eladó, szállító és megvásárló személyekkel. A futárokat, így **T1.** mellett **a II. rendű terheltet az I. rendű terhelt** utasította, irányította, mondta meg, hogy hová kell menniük, mikor kell elindulniuk, bérelte számukra az autókat, Magyarországon a pénzt és a kábítószer ő vette át tőlük. A II. rendű terhelt a külföldi eladókkal és vevőkkel **az I. rendű terhelt** irányítása, útmutatása

alapján találkozott. Az I. rendű terhelt a futárokkal, így a II. rendű terhelttel is a kapcsolatot telefonon tartotta, amelynek során a tevékenység eltitkolása érdekében konspiratív módon több telefont és SIM kártyát használtak. Az összehangolt kábítószer kereskedelembe nem csak a két terhelt, hanem az eljárás során ismeretlenül maradt eladók, viszonteladók, **Anonim1.** és **Anonim2.** becenevű férfi, valamint a meg nem vádolt, de a vádban szereplő **T1.** is részt vett, akik közül négyről a II. rendű terhelt is tudomással bírt (másodfokú ítélet 8. oldalának 1. bekezdése).

A Legfőbb Ügyészség nyilatkozatában helytállóan fejtette ki, hogy a bűnszervezet [1978. évi IV. törvény 137. § 8. pont] kritériumainak az elkövetéskor és nem az elbíráláskor kell fennállniuk, azonban azoknak az irányadó tényállásból ki kell tűnniük.

A bűnszervezet megállapításának nem feltétele, hogy valamennyi, a csoportban résztvevő személlyel szemben vádemelésre kerüljön sor, vagy hogy az ügyben valamennyi elkövető terheltként szerepeljen. Ennek megfelelően az irányadó tényállás tartalmazza, hogy az elkövetés időpontjában a bűnszervezetben – három személyt meghaladóan – hány beazonosítható és hány beazonosíthatatlan személy vett részt.

A bűnszervezet megállapítását nem zárja ki, ha annak tagjai nem ismerik egymást, vagy ha egymással nem állnak közvetlen kapcsolatban. Az összehangolt működés ugyanis nem más, mint a benne cselekvő személyek egymást erősítő hatása. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint az elkövető tudatának nem arra kell kiterjednie, hogy egy bűnszervezet a törvényi előfeltételek szerint létrejött, hanem arra, hogy a bűnszervezet tárgyi sajátosságai ismeretében annak „működéséhez” csatlakozik, illetve annak keretében cselekszik (4/2005. Büntető jogegységi határozat).

Az irányadó tényállás szerint a II. rendű terhelt a konspiráció magas fokából, a részcselekmények végrehajtásának körülményeiből, azok határon átvétel voltából, a bűncselekmény elkövetésében általa tudottan részt vevő személyek számából tisztában volt azzal, hogy egy összehangolt csoport tagjaként hajtja végre a ráeső feladatrészt. A hosszabb időre szervezettség megállapítását nem zárja ki, ha az adott csoport egy rendőri intézkedés eredményeként ténylegesen nem tud hosszabb ideig működni, ugyanis annak megállapításánál a jövőben elkövetni szándékolt bűncselekményeket is értékelni kell (BH2008.139).

A felülvizsgált ítélet tényállásából kitűnően a bűnszervezet tagjai kábítószer kereskedelmet folytattak.

A kereskedelem rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel, amely folyamatos tevékenységek, rendszeres,

ismétlődő adás-vételek által valósulnak meg (1/2007. Büntető jogegységi határozat). A kábítószerrel kereskedést magas szintű szervezettség keretén belül valósították meg a csoport tagjai, amelyet nem az alkalmoszerű elkövetés jellemez.

Mindezek alapján az irányadó tényállásból nem csak arra vonható következtetés, hogy a bűnszervezet tagjai öt évet meghaladó szabadságvesztésnél súlyosabban büntetendő bűncselekményeket kívántak elkövetni, hanem arra is, hogy ezt hosszabb időn keresztül kívánták megvalósítani. Emellett a bűnszervezet 2009. év szeptemberétől 2009. december 3. napjáig működött, amely több hónapos működés önmagában is alkalmas a hosszabb idő megállapítására.

A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjának első fordulata szerinti felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor van helye, ha bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak.

A bűnszervezetben elkövetés nem ún. különös részi minősítő körülmény, hanem a büntetés kiszabására vonatkozó általános részi rendelkezés.

Következésképpen a felülvizsgálati indítványnak a cselekmény minősítését, a bűnszervezeti és társtettesi elkövetés megállapítását és emiatt a büntetés kiszabását támadó része alaptalan.

Az irányadó tényállás alapján a II. rendű terhelt a bűnszervezet tárgyi ismérveivel tisztában volt, amikor terhelt-társa utasításainak megfelelően a kábítószer szállításában részt vett, mint ahogy annak is, hogy a bűncselekményt bűnszervezetben és társaival közösen valósította meg. Így a bűnszervezetben elkövetés megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megfelelően került sor és a kiszabott büntetés is törvényes.

Mindezekre figyelemmel a Kúria a megtámadott határozatot a Be. 426. § alapján hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. § (4) bekezdése, felülvizsgálatot pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az ismételt felülvizsgálati indítvány benyújtásával összefüggő tájékoztatás a Be. 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy ez esetben a Kúria a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2015. július 6.

*Dr. Csere Katalin s.k. a tanács elnöke, dr. Vaskuti András s.k.
előadó bíró, dr. Soós László s.k. bíró*

A kiadmány hitelével:

TóthLné

bírószági tisztviselő